

ה"ת 44111/05/18 - אלי מרג'יה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 44111-05-18 מרג'יה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 906/2018

בפני כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
מבקש אלי מרג'יה
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה רקע

1. בפניי בקשה לעיין חוזר על השבת תפוסים מכוח סעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 וסעיפים 32 ו-32א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחניכוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

2. במסגרת הבקשה, התבקש בית המשפט לעיין שנית בהחלטתו מיום 31.05.2018 ולהורות על עיכוב ביצוע הן החלטתו והן ההחלטה שניתנה בערר (ע"ח 5787-06-18 מיום 05.06.2018, בבית המשפט המחוזי בנצרת כב' השופטת יפעת שטרית), וכן להורות כי התפוסים יישארו בידי המבקשת עד החלטה אחרת וזאת (בין השאר) נוכח הנימוקים הבאים:

§ במהלך ביצוע פעולות החקירה ובדיקת מז"פ את המלגזות התברר כי המלגזות אינן בבעלות המשיב כלל אלא שייכות לבעלים אחרים.

§ חרף הזמנת המשיב לחקירה ליום 11.06.2018, בחר המשיב שלא להתייצב לחקירה ולא המציא מסמכים הכוללים את הזכות לבעלותו, רישיון למלגזות בתוקף, פוליסת ביטוח ועוד. עוד צוין כי המשיב בחר שלא להגיע על אף שהתחייב בשחרורו ממעצרו להתייצב בכל זמן שיידרש.

§ מאחר והמשיב לא קיים את החלטת בית המשפט ואינו יכול למלא אחר החלטת בית המשפט מאחר והוא אינו הבעלים הרשמי של המלגזות, מתבקש בית המשפט להורות על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד החלטה אחרת.

3. להלן השתלשלות האירועים בקצרה:

§ בתאריך 31.05.2018 נתתי החלטה בתיק זה במסגרתה הוריתי על השבת המלגזות לידי המבקש עד ליום 04.06.2018 וזאת, בין היתר, בכפוף לתנאים הבאים: איסור דיספוזיציה, ערובה/ערבות והתחייבות.

§ על החלטה זו הוגש ערר.

§ בתאריך 05.06.2018 ניתנה החלטה בערר (ע"ח 5787-06-18 מדינת ישראל נ' מרג'יה, בבית המשפט המחוזי בנצרת, כב' השופטת יפעת שטרית), בה הוחלט לקבל את עמדת המבקשת כך שהמלגזות יוותרו אצל המבקשת עד ליום 12.06.2018 על מנת לאפשר לה להשלים את פעולות החקירה שנותרו, ובתום התקופה ישוחררו המלגזות בהתאם לתנאים שנקבעו על ידי במסגרת ההחלטה מתאריך 31.05.2018 כאמור, וזאת בנוסף לעיקול והגדלת סכומי הערובה וההתחייבות.

טענות הצדדים

4. בדיון שהתקיים בתאריך 20.06.2018, הציג ב"כ המבקשת מסמכים ובהם תעודות איסור שימוש על המלגזות, ומסמכים המעידים כי המשיב הוא אינו הבעלים הרשומים על המלגזות. כמו כן טען כי המשיב התבקש להביא מסמכים הקושרים אותו למלגזות אך המשיב לא הביא את המסמכים ובנוסף אינו משתף פעולה שכן לא מוסר שום פרט לגבי הבעלות של המלגזות. לסיכום ביקש להמשיך להחזיק במלגזות עד אשר יוגשו כתב אישום ובקשה לחילוט.

מנגד טען ב"כ הנאשם כי העילה היחידה שנדונה בפני בית משפט זה "בגלגול הקודם" היא עניין החילוט. לדבריו, בית המשפט קבע תנאים, התנאים קוימו, וביום שבו אמורה הייתה להתבצע השבת המלגזות, הוגש ערר לבית המשפט. עוד ציין כי בערר נטענו טענות אחרות שהן-"צרכי חקירה". לטענתו, חלף המועד בו היו אמורים להחזיר את המלגזות דבר ה"מבזה" את החלטת בית המשפט, ואף היום היחידה החוקרת מבזה את בית המשפט ולא מקיימת את החלטתו. כעת, לטענתו, חוזרת היחידה החוקרת לבקשתה הראשונה והיא חילוט המלגזות ולא "צרכי חקירה". עוד טען להתנהגות "שערורייתית" מצד הרשות החוקרת. לגבי טענת הבעלות טען ב"כ הנאשם כי חוק המכר קובע שבעלות על מיטלטלין אינה טעונה רישום אלא "נגמרת" בהעברת החזקה. עוד טען כי אין למשטרה כל סמכות להחזיק במלגזות בטענה שהן נעדרות טסט ו/או ביטוח. לסיכום הגיש לבית המשפט זיכרון דברים המעיד על קניית אחת המלגזות על ידי המשיב.

ב"כ המבקשת הוסיף וטען כי לא ניתן להחיל "איסור דיספוזיציה" כאשר המלגזה לא בבעלותו של המשיב. בתגובה לטענת ב"כ הנאשם אודות אי החיוב להעביר בעלות, טען ב"כ המבקשת כי על פי סעיף 6 לפקודת התעבורה ישנה חובה להעביר את הבעלות. עוד טען כי הניסיון לאתר את הבעלים הרשום לא צלח.

דין

5. כזכור, תיק זה עבר מספר "גלגולים", במהלכם הועלו על ידי ב"כ המבקשת טענות שונות:

תחילה נטען בפניי כי הסתיימו כל הבדיקות הפורנזיות ובכוונת המבקשת **לחלט** את המלגזות.

לאחר מכן, בערר שהוגש, הגיש ב"כ המבקשת דו"ח סודי הנושא פעולות חקירה וטען כי בכוונת המבקשת להמשיך להחזיק במלגזות "**לצרכי חקירה**". יובהר כאן כי בדיון שהתקיים בפניי לא הוצגו פעולות חקירה שעל המבקשת לבצע ואף לא הועלתה כל טענה על כך. אף בית המשפט המחוזי התייחס למחדל זה בהחלטתו.

היום, ובטרם הוחזרו המלגזות לידי המשיב כאמור בהחלטה שניתנה בערר, מבקשת המבקשת להמשיך להחזיק במלגזות למטרת **חילוט**.

כמו כן, לאחר שניתנה הן החלטתי והן ההחלטה בערכאת הערעור, מעלה היום ב"כ המבקשת טענה חדשה, לפיה לא ניתן להחיל את צו איסור הדיספוזיציה היות והמשיב אינו הבעלים הרשום על המלגזות.

6. סעיף 33 לחוק המכר, תשכ"ח-1968 קובע:

"הבעלות בממכר עוברת לקונה במסירתו, אם לא הסכימו הצדדים על מועד אחר או על דרך אחרת להעברת הבעלות".

7. בע"א 6299/15 עו"ד איתן ארז, בתפקידו ככונס נכסים ספציפיים של החייב עדי קדושים נ' עטרת תעשיות (1996) בע"מ (בפירוק) (מיום 22.05.2016 פורסם בנבו), נקבע:

"כפי שנפסק לא אחת רישום בעלות על כלי רכב במשרד הרישוי הוא בעל ערך דקלרטיבי בלבד..."

וכן ברע"א 5379/95 "סהר" חברה לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (מיום 17.06.1997, פורסם בנבו), נקבע:

"מכירת רכב היא מכר של מיטלטלין אשר על-פי סעיף 33 לחוק המכר, תשכ"ח-1968 הבעלות בהם עוברת במסירת הממכר ואינה טעונה רישום כלשהו. עם זאת, קיימת חובת רישום בעלות ושינוי בעלות בכלי רכב מכוח החוק. כיצד מתיישבים שניים אלה ומה משמעותו המשפטית של הרישום? לכאורה, רישום זה הוא בעל ערך דקלרטיבי שלא כרישום מקרקעין בלשכת רישום המקרקעין שהוא קונסטטיטויטיבי (ראה להשוואה תקנות המקרקעין (ניהול ורישום), תש"ל-1969)".

8. כפי שצוין לעיל, משאין "חובה" לבצע רישום במשרד הרישוי על מנת להעביר בעלות על כלי רכב ונושא הרישום הינו "דקלרטיבי" בלבד, אין כל מניעה להטיל צו איסור דיספוזיציה, הגם שהמשיב הוא אינו הבעלים הרשום בפועל על המלגזות.

9. משבקשתה העיקרית של המבקשת היום הינה חילוט המלגזות, אני שבה וחוזרת לעמדותי בהחלטתי הראשונה (שנתמכה בערכאת הערעור) והיא כי ניתן להשיב את המלגזות לידי המשיב בכפוף לתנאים שיבטיחו את חילוטן בעתיד, במידה ויידרש.

10. ראוי לשוב ולהזכיר כאן את עיקרון סופיות הדין, וכפי שנקבע בבג"ץ 681/12 שחר מרים גרינשפן נ' היועץ המשפטי לממשלה (מיום 19.09.2012, פורסם בנבו):

"עקרון סופיות הדיון נועד להבטיח שיהא סוף-פסוק להתדיינות המשפטית, ושתהא נקודה בה יכולים נאשמים להניח שחרב המשפט הפלילי אינה מונפת עוד מעל ראשם. אכן, כפי שציין הנשיא (בדימ') א' ברק: "לכל התדיינות משפטית יש סוף. משהתבררו זכויות וחובות הצדדים בהליכים המשפטיים השונים, ונתקבלה החלטה סופית, הרי שאין לשוב ולהידרש לעניין מחדש. הדבר מערער את היציבות המשפטית. הדבר פוגע בזכויות המתדיינים עצמם. הדבר פוגע ביעילות המערכת המשפטית" (ע"פ 7853/05 רחמיאן נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לפסק הדין [פורסם בנבו], 27.11.2006)".

היה על המבקשת להעלות את כל טענותיה כבר בדיון הראשון שהתקיים בתיק זה. אין זה ראוי כי המבקשת תעלה טענות בפני בית המשפט המחוזי שלא הועלו בפניי, ולאחר שניתנה הן החלטתי והן החלטת בית המשפט המחוזי, מוסיף ב"כ המבקשת "חטא על פשע" ומעלה טענה נוספת בדבר הבעלות.

סוף דבר

11. אני מורה אפוא על השבת התפוסים לידי המשיב וזאת עד ליום 01/07/2018 שעה 14:00.

יתר התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי (ע"ח 5787-06-18 מדינת ישראל נ' מרג'יה) יוותרו על כנם.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ח, 28 יוני 2018, בהעדר הצדדים.